

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 85. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p85_bZONE1215573/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Gaar Aftes, at det maaskee kunde lette min Hengang til Døden, om jeg opfyldte min Indbildningskraft med behagelige Billeder af Enigheden og dens Fryd. Easvaters Udsigter havde dertil været meget beqvem; men jeg vilde dog ei vove at forsøge det. Jeg holder det for bedre, at jeg med et stille Overlæg gier det store Skridt. Indbildningskraften, naar den engang er sat i Bevægelse, kan let giøre en falsk Vending. Den kunde forlade hine angenemme Billeder, og falde paa min Døds skrækkelige Omstændigheder, og derved bringe mig ud af min Forsætning. Jeg vil ei underveis overlade mig til den, men sysselsætte min Fornuft med at tænke paa Jesu Hengang til hans Død, og med at anvende den paa mig.

Han bad Hr. Münter ifald han holdte det for nødvendigt endnu engang i hans Navn paa behørige Stæder at forsikre, at hans Udsagn for Dommerne, var i alle Stykker sandfærdig, og at han ei forsættelig havde delget noget, som kunde komme ham selv eller andre til Last. —

I denne Morgen sagde han, da jeg vaagnede og saae det var Dag, begyndte mit ganske Legeme at skælve og bæve. Men jeg tog strax min Tilflugt til Herren, og estertænkende de Grunde af Religionen som kunde giøre mig rolig. Jeg bad tillige for Kongen, at Gud vilde regiere ham med Wiisdom og Naade, og giøre ham personlig høist lykkelig. Derpaa fattede jeg mig strax. Jeg er nu rolig og tilfreds, og jeg veed vist jeg skal blive det; hvorforsom skulde jeg være urolig, da jeg fuldkommen er overbevist om min Bels-